

Helga Larsen: Det glæder mig, at den højtærede Indenrigsminister saa hurtigt har fremsat dette Lovforslag, og jeg vil bringe Ministeren en Tak, fordi han har stillet sig forstaaende overfor den Stemning, som i stedse stigende Grad viser sig ude omkring i Landet, og en Tak, fordi Lovforslaget ogsaa er kommet til at omfatte Enkemænds Børn. Jeg kan paa mit Partis Vegne i det allervæsentligste anbefale Lovforslaget til Gennemførelse, men jeg vil dog tillade mig at gøre et Par Bemærkninger.

Med Hensyn til Begrænsningen for Formuens Vedkommende kan jeg slutte mig til det foreslaaede, derimod vil jeg henstille til Overvejelse, at Trangsgrensen for Indtægtens Vedkommende og Understøttelsens Størrelse ændres, og jeg vil haabe, det i Udvalget maa lykkes at komme til en Forstaaelse angaaende de Uoverensstemmelser, der maatte være til Stede. Paa Grund af, at Enkemændene nu er kommet med, kunde jeg ønske, at Trangsgrensen blev sat et Par Hundrede Kroner højere, samt at Tillægget pr. Barn blev noget højere end foreslaaet, thi ellers bliver denne sociale og humane Lov kun en Lov paa Papiret. Som den foregaaende ærede Taler sagde, er Enkemænd med Børn meget vanskeligt stilled. Naar en Arbejdsmand mister sin Hustru — lad ham have en Indtægt paa 2—3 000 Kr. —, er han meget daarligt stillet; han kan jo ikke blive hjemme og passe sine Smaabørn, det skal han have en Kvinde til, og han skal betale hende, hvad det koster. En Trangsgrense af 1 800 Kr. er derfor for lav for en Enkemand, og jeg vil henstille, at den sættes noget højere.

Det foreslaas, at Understøttelserne deles i to Grupper, en for København, Frederiksberg og Gentofte og en for de øvrige Kommuner; for denne sidste Gruppe er Understøttelsen 60 Kr. mindre pr. Barn. Det er imidlertid neppe muligt ude i Provinsen at føde og klæde Børn billigere end i København. Satsen for Børn paa 12—14 Aar er ude i Provinsen 120 Kr., og dette er en meget lav Sats; det er jo den Alder, hvor Børnene vokser og spiser meget, saa det kan blive meget svært for en enligstillet Kvinde at forsørge disse store Børn for saa ringe et Beløb. Jeg vil meget henstille, om disse Satsers kunde sættes noget op. Da den højtærede Minister fremsatte Lovforslaget, talte han om, at det for at hindre Misbrug var nødvendigt at fastsætte, at Barnets Opholdssted bestemte Understøttelsens Størrelse, men at Forældre

dog ikke ved at flytte Barnet til en anden Kommune kunde opnaa en større Understøttelse. Det er rigtigt, at der let vilde kunne ske Misbrug; jeg vil ogsaa af den Grund henstille, at man fastslog, at der kun var een Størrelse for Understøttelsen, og at det bliver den, som er foreslaaet for Hovedstaden.

Endvidere tillader jeg mig at foreslaa, at der indsættes en ny Paragraf om Konfirmationshjælp til Børnene. Det er meget ofte svært for en Moder, der sidder ene med sine Børn, at skaffe Tøj til dem, naar de skal konfirmeres. Jeg har set mange uheldige Kvinder, der har været fortvivlede, fordi de ikke vidste, hvorfra de skulde skaffe Klæder til det Barn, som skulde konfirmeres. Naar de henvender sig til Hjælpekasserne, eller for Københavns Vedkommende til Understøttelsesforeningen, bliver der svaret, at der ikke ydes Konfirmationshjælp. De har da maattet henvende sig til de Institutioner, der yder Konfirmationshjælp. Før i Tiden blev Børnene af disse Foreninger klædt paa fra Top til Taa, de fik baade Klæder og Fodtøj og alt, hvad der hørte til; men i de senere Aar, hvor Klæder er blevet saa kostbare, og det har vrimlet ind med Ansøgninger, har disse Institutioner ikke mere kunnet magte den Opgave, de havde sat sig, men har nøjedes med at give nogle Klædningsstykker til dem, som man mente trængte mest. En har faaet et Par Støvler, en anden lidt Undertøj, en tredje en Kjole; selvfølgelig er det en Hjælp, men den er ikke tilstrækkelig. Jeg vil derfor meget henstille, at man i disse vanskelige Tider, hvor al Beklædning er saa kostbar, kommer disse Mennesker til Hjælp med Beklædningen; det er jo neppe tænkeligt, at Priserne paa Klæder bliver lavere i de første Aaringer. Jeg tror, det er i høj Grad ønskeligt, ja, nødvendigt, at der hjemles Enkers og Enkemænds Børn Ret til Konfirmationsbeklædning.

Idet jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme, beklager jeg, at den højtærede Minister ved Udarbejdelsen ikke har kunnet tage Hensyn til en Henstilling, som jeg i forrige Samling fremførte under første Behandling af Ægteskabslovsforslaget, en Henstilling, som gik ud paa, at Børneunderstøttelsen ikke skulde bortfalde ved nyt Ægteskabs Indgaaelse. En saadan Bestemmelse vilde, hvad mange Eksempler kan bevise, medføre, at adskillige Mennesker, der nu samlever i frie Forhold, vilde indgaa Ægteskab, hvilket vilde være heldbringende